

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Román”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Egalitate și frățietate.

Toate reformele mari s'au făcut prin sguđuri teribile, cari au lăsat adenci urme după sine. Așa reformația, așa revoluția franceză, care a introdus trinitatea: libertate, egalitate, și frățietate, în statele din centrul Europei, așa revoluția dela 1848, prin care s'au sdrobit lanțurile sclăviei și în statul nostru.

După sguđuirile acestea urmează un caos, în care nu scie nime în cătrău să apuce, și noua stare de lucruri e acceptată numai încetul cu încetul.

Sguđuirea din statul nostru a recerut 10 ani de ăile ai domnirii arbitriului, și abia după 10 ani s'au introdus sistemul constituțional, care s'a tot cărpit din an în an, până ce la 1867 a primit forma de astăđi.

De oare ce trăim și noi în Europa, s'a proclamat și la noi trinitatea răsărită din revoluțiunea din 1791.

S'a proclamat și la noi egalitatea în drepturi și detorințe, s'a proclamat libertatea, proclamat — și frățietatea chiar.

Cu aceste postulate se laudă jurnalistică maghiară în fața Europei, cu acestea ministrii la toate ocașiunile, cu acestea parlamentul, cu un cuvânt toată suflarea ungurească.

Cum stăm însă în faptă cu egalitatea, cum cu frățietatea?

Ne vine greu a o mai spune, căci atăta o am accentuat, încât am devenit proverbiali. Dintre legile sancționate nu este una, care dacă proclamă principiile secului modern, să nu fie calcată în picioare.

Sîntem tractați ca fii mașteri ai statului, și justele noastre pretensiuni sînt timbrate de lucruri antipatriotice. Sîntem suspiționați și calumniați începînd dela cel dintăi ministru până la cel de pre urmă notariu din comună, sîntem neindrepțățiți pe toate terenele, și aceasta sistematicesce, încât o ăicem nu scim de a cătea oară, o ăicem fără sfeală, că persecutătorii neamului nostru apar ca agenți provocatori, voină a pune prin toate acestea mult probata noastră răbdare la probă.

Toate acestea le-am înregistrat, cerînd îndreptarea celor orbți de Dumneđeu, le-am înregistrat și am cerut îndreptarea, ca cetăteni, cari nu facem marfă din patriotism.

Dacă pe lângă toate acestea în ăiarele unguresci mai aflăm, că oamenii fiind proști, se dau de naivi, dacă vedem că jurnalistică maghiară ne dă lecțiuni de identitatea intereselor dintre romăni și maghiari,

dacă vedem că ni se impută necunoascerea acestei identități, dacă vedem că pre ei se presentă în rolul sêrmanului miel, și noi în cel al lupului, dacă le vedem toate acestea, și ne întrebăm, că de unde provin ele, ajungem la rezultatul, că omul pre lângă rea voință te mai seacă și cu impertinența, care la noi începe a se ridica la valoarea de virtute patriotică.

În vara anului 1882 precănd cu minunata înfrățire din turnul Severinului, tot la locul acesta am spus fraților dela Pesti Naplo, Budapești Hirlap, *Hon, et tutti quanti*, că noi am fost cei dintăi, cari am accentuat identitatea de interese între romăni și maghiari. De atunci încă ne-am mai tras seama cu jurnalistică maghiară, o facem încă odată, căci sîntem provocați în forma, care nu ne permite să tăcem.

Forțați la aceasta, o mai facem încă o dată, apoi ne vom vedea de alte necazuri ale noastre.

Điarul opoșiției intrunite din parlamentul Ungariei, aristocraticul „Pesti Napló” în Nr. 323 din 24 Noemvre a început a ne da din nou lecții de patriotism, și aceasta din incidentul restaurățiunii din toamna aceasta. E minunată logica oamenilor dela „Pesti Napló”.

Ca tesă pune drepturi egale pentru toți, identitate de interese, și ca concluse scoate domnire esclusiv maghiară, casarea ori cărui teren favoritor romănilor.

Aici culminează logica celor cu identitatea de interese pe buze.

Restaurățiunea comitatelor au umplut pe cei dela „Pesti Napló” de îngrigiri. Alegerile viitoare vor decide soarta comitatelor. „Dacă se vor constata că ele sînt bastila statului maghiar și a domnirii naționale maghiare, — a magyar államnak, és a magyar nemzetnek uralomnak védbástyái — atunci se vor susține și pe viitoriu, la din contră se va îngrigi de alte instituțiuni potrivite.

O constatăm aceasta și trecem fără comentariu, căci problema statului se vede a fi: nu fericirea tuturor popoarelor, ci ceea ce vedurăm mai sus.

„Din punct de vedere al istoriei universale totdeauna am desăbătut necesitatea strictei alianțe dintre maghiari și valachi. Ne-am bucura tare dacă ar veni și valachi la consciința acesteia. Între 80 milioane de slavi la nord și 10 milioane la sud cei 6 milioane (???) maghiari și 7 milioane de valachi numai așa și pot păstra independența, dacă țin la olaltă și nu năpăstuesce unul asupra altuia.”

Și noi așa credem că numai uniți putem să ne mai susținem. Da, uniți cu toți pentru servarea patriei, a acelei patrie, pentru care ne-am văr-

sat sângele la toată ocașiunea cu bărbăție rară. Numai cât să nu năpăstuiam unul asupra altuia. Să fim frați. Frați și la drepturi și la detorințe. Să fim ca fii unei mame dulces, nu însă unii desmerdați, ceialalți cu cuțitul la os.

Istoria nu vrea să scie, de când suntem noi aici. De pe vremi ne scie așa dară am trăit cu unguri împreună, conform lezei firei, ei cu ale lor, noi cu ale noastre, fie care cu ale sale, cum s'ar ăice. Lezei firei și-a urmat cursul. Și oamenii se înfelegeau în limba, care era mai potrivită organelor vorbirei. Astăđi și în privința aceasta facem excepțiuni, voină a birui rînduelele firei.

Milioane de florini se cheltuesc din vistieria statului pentru scoalele unguresci, tot pentru întărirea credinței noastre în serioșitatea, cu care privesc ungurii la afirmata identitate de interese.

În justiție principiul e călcarea lezei sancționate, căci, veđi doamne, la noi poporul e pentru judecători, și nu aceștia pentru popor, și aceasta numai pentru identitatea de interese.

În comitate, de se va alege și un romăn, pere statul maghiar, căci așa cere identitatea de interese între maghiari și romăni.

Se plănge „Pesti Napló” asupra dușmăniei noastre față cu ungurii. Se plănge, că nu există un singur ăiaru românesc patriotic și amic ungurilor, că „Telegraful”, „Luminătorul”, și celelalte ăiare le sînt vrășmași jurați, că prin comitate nu pășim ca partidă ungurească, ci ca romăni, și că prin adunări comitatene vorbim ca romăni.

Dușmănia e lucru de apreciere. Noi cerem respectarea legilor, și esecutarea lor. Dacă aceasta e dușmănie contra ungurilor, noi o declarăm pe față că în sensul acesta sîntem cei mai neimpăcați dușmani ai maghiarilor.

Dacă spre a pută fi ăiarele patriotice și *magyar barát* se cere, ca ele să acopere abuzurile în justiție și administrație, dacă se recere ca ele să tacă în fața nedreptăților, să nu se mai apere cauza națională pe căi legale, să nu se mai scrie românesc, dacă se recere acestea, atunci ăiarul nostru nu e patriotic, nu e amic maghiarilor. Điarul nostru stimează legea, pentru că ea este lege, și este sancționată de persoana sacro-sancă, pre care o amințim în rugăciunile noastre de toate ăilele.

Fantoma dacoromănismului atăt e de bătrână încât și copii rid la auđul ei. Credem, că sîntem în clar cu noțiunea dacoromănismului. La unguri e dacoromăn tot romănul, care ține la naționalitate a sa.

FOIȚA.

Cristian Waldo

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

Odată în posesiunea acestei hărtii teribile, baronul temîndu-se de o revocare sau de o destăinuire a violențelor sale, refuzase formal victimei sale libertatea, declarănd că ea este alienată și făcînd posibilul său, ca să devină alienată prin un sistem de prinsoare ageră, de privațiunii, de insulte și de terorisme. Nisce țărani, cari avură curagiul a-i arăta simpațiile lor și a face o încercare a o elibera, fură bătuti rusesce în odaia păzitorului, și dînsa auđise vaitările lor. Baronul amenințase pe Stenson și pe Karina cu același tratament, dacă ar insista eliberarea baronesei și amicii aceștia credincioși trebeau să se prefacă, ca și când ar fi voit să-i placă lui, ca să nu fie despărțiți de nefericita lor stăpână.

În sfîrșit suferința și durerea biruise puterile victimei. Ea slăbise rapid, simțind că vine moartea, ea a scris pentru fiul său istoria suferințelor sale

conjurăndu-l să nu caute nici odată a se resbuna, decumva împrejurări imposibile de prevăđut l'ar face, să descopere misterul nascerei sale înainte moartei baronului. Ea a fost convinsă, că în ori și ce localitate a pămîntului s'ar ascunde fiul său, omul acesta inplacabil, bogat și puternic, va scie să-l găsească. Ea se închină lui Dumneđeu, ca să trăească cât de mult „în mediocritate, în nesciința drepturilor sale, și să iubească artele sau științele mai mult decăt bogățiile și puterea, isvorul atător rele și atător pasiuni crudele pe lumea aceasta.” Sêrmana maică totuși adause în prevederea lămuririlor viitoare, că fiul său, căruia îi dase numele Adestan Cristian avuse la nascere pēr negru și degetele „făcute ca acele a tătălui și a moșului său”. Apoi binecuvîntăndu-l pentru ultima oară, ea îi recomandă să privească ca sfințe ultimele lui Stenson și a Karinei despre adevărul tuturor faptelor ce dînsii i-ar transmite despre suferințele prinsoarei sale și despre limpeđimea constantă și neschimbată a spiritului său, în ciuda sgomotelor calumnios lăpăte de pretinsa sa alienațiune și smintire.

„Sufletul meu e liniscit, ăicea ea la apropierea morții. Eu mă duc, plină de resignație, de speranță și de încredere, într'o lume mai bună. Eu ert căăililor mei.

Eu nu duc cu mine decăt un regret din viața aceasta tristă, acesta este că părăsesc pe fiul meu;

însă succesul nesperat al scăpării sale m'a învêțat să-l încredințez Providenței și sfinței amiciții a acelor cari l'au scăpat deja.”

Iscălirea era firmă și largă, ca și când o ultimă opintire a vieții ar fi încălđit inima sêrmane moribunde în vara cea din urmă. Datul era: „Astăđi în 15 decemvre 1746.”

În ăiua de 28 Decemvre a aceluiaș an, Stenson redigease un fel de proces verbal asupra ultimelor momente a moartei nefericitei sale stăpâne.

„Dînsa isa răpit somnul până la oara ultimă, ăicea el; Iohan și complicității săi, instalați în odaia învecinată, injurau, sberau și blăstemau ăiua și noaptea la urechile ei și dl baron cumnatul ei, venea în fie oare ăi sub pretecest să vadă dacă este bine tratată, și îi ăicea că dînsa este nebună și o agrămădi cu reproșuri insultătoare pentru pretinsa violenție, ce dînsul o delăturase. Toată viclenia, și Dumneđeu a orotit-o! a fost, că dînsa a făcut pe persecutorul său, prin răbdare și prin tăcere, să creadă, că ea s'a înșelat asupra stărei sale, și că el n'are să se teamă de viitor.

„Preotul Mickelson, la rîndul său, nu mai puțin crudel și nu mai puțin dur, veni la patul ei de moarte și îi ăise, că de oare ce ea a trăit în țările papismului, s'a imbuibat cu doctrine rele, și o amenință de o sută de ori cu iadul, precum are dreptul a fi mângăiat ori și care suflet creștinesc.

Noi nu vom mai lungi vorba. Săntem români, vrem să trăim ca români, să ne dezvoltăm ca români, aici în statul nostru. Vom lupta contra tuturor, cari vor nisul la nimicirea noastră, vom lupta cu arme legale și pe căi legale. Și pentru această credință a noastră, pentru această luptă a noastră primim numirea de dacoromâni cu plăcere.

Egalitatea și frățietatea e îmbrăcată în Ungaria în haine ungurești, proprii numai evului mediu. De aceea noi nici nu o lăudăm, nici în timpine, nici în hore, nici în strune și organe, ci o arătăm lumii în toată golăteala ei.

Despre libertate ne rezervăm a vorbi în numărul viitoriu, răspundând ministrului president Tisza la amenințarea, că față cu presa română va lua măsuri excepționale sistându-i libertatea și oprind instituțiunea juriului.

Revista politică.

Sibiu, în 14 Novemvre.

Proiectul de lege pentru căsătoria între creștini și evrei fu primit ca basă la desbatere cu mare majoritate.

La interelația lui Mocsary despre pertractările cu generalul de cavalerie Filippovici, pentru primirea oficiului de ban al Croației, ministrul Tisza a răspuns următoarele:

Înainte de toate ca în treacăt trebuie să observ: că negocierile nu s'au făcut cu generalul Filippovici, ci cu pensionatul Br. de Filippovici, general de cavalerie. Când ași vrè să nu răspund la interpelarea că: e adevărat cumcă negociez, conform adevărului ar trebui să șic că nu negociez și n'am negociat. Eu însă nu voesc să mă dau din calea răspunsului, și voi spune pe scurt, cum stă lucrul.

„Am avut cu numitul domn general de cavalerie mai multe înțelegeri. Aceasta o am putut face pe baza legii, căci în legea din 1873 se șice clar, că și persoană militară poate fi ban, sub condiția ca să nu esercieze deodată puterea civilă și militară. O am putut face aceasta nu numai pe baza legii, ci și din alte considerante, căci ori ce s'ar fi scris la timpul său — nu șic, că domnul interpelante s'ar fi provocat la aceasta — numitul general în activitatea sa de comandant militar e cunoscut pretutindenea, ca unul, care dela pactul din 1867 s'a știut afla în dualism și a lucrat în cariera sa contorm aceluia.

„Afară de acestea trebuie să o spun, că eu l' cunosc și pe alte terene. Patru ani de șile a fost el comisariu regesc în granița croată-slavonică și în timpul acesta în activitatea sa nici cu cuvântul, nici cu fapta n'a dat ansă de a se șice alta despre el, decât că cunoaște pretensiunile referințelor legale și le implinesce cu fidelitate. Nu pot lăsa să treacă această ocaziune, fără a-i aduce cea mai înaltă și meritată recunoștință.

„Negocierile s'au intrerupt. Una dintre cauzele principale este boala numitului bărbat distins; au fost și diferențe de principii, nu însă de acelea, cari ar trada vederi ilegale din partea domnului amintit; din acest motiv ele, dacă va fi de lipsă, se vor intrerinde din nou, ceea ce nu s'ar putè întâmpla, dacă el ar fi pășit cu pretensiuni, cari stau în contradicere cu legea. Atăta am a spune domnului interpelante.

„Negocierile s'au intrerupt. Una dintre cauzele principale este boala numitului bărbat distins; au fost și diferențe de principii, nu însă de acelea, cari ar trada vederi ilegale din partea domnului amintit; din acest motiv ele, dacă va fi de lipsă, se vor intrerinde din nou, ceea ce nu s'ar putè întâmpla, dacă el ar fi pășit cu pretensiuni, cari stau în contradicere cu legea. Atăta am a spune domnului interpelante.

„În sfârșit el a eșit cu o oară înainte de ce dēnsa și-a dat ultimul său suspin, ea a espirat în brațele noastre, a patra și de Crăciun, la oarele patru de dimineață, șicând cuvintele aceste:

„O Dumneșcule! dă fiului meu o maică!

„Noi constatăm, că ea a murit ca o sfântă, fără ca să fi arătat într'un singur moment delirii sau bānueli religioase.

„După ce-i închisesem ochii, noi am oprit pendula și am stins luminarea Crăciunului, ce ardea în policandru, închinându-ne lui Dumneșcu, ca să ne permită a vedea pendula mânată și luminarea aceasta aprinsă de mâna tinēriului nostru fiitor stăpân.

„După aceea, noi am redigiat scrisoarea aceasta, și am ascuns-o împreună cu scrisoarea prea iubitei noastre stăpāne în zidul odāiei acesteia, la locul, ce ea însuși ni l'a designat, după ce se gățiseră toate pentru scopul acesta.

„Și, vērșând multe lacrimi, noi am iscālit amēndoi aici, depunēnd jurāmēntul, că n'am atestat decât esactul adevēr.

„Adam Stenson, Karina Boetsoi“.

Preotul cetise simplele aceste pagini cu atăta francheță și devotament, încât femeile plāngeau: și bărbații, emoționați și convinși aclamară de trei ori numele lui Cristian de Waldemora, și se imbulșiră în giurul său spre al felicită și a-i strānge mânăle,

Din camera României*).

D. Președinte al Consiliului. Nu eu, n'am voit să răspund, și nu cred că este de bună cuviință să șic, că mi ați călcat dreptul meu.

Eu dlor, am puține de șis, și desfid pe ori cine ca, în urma învēșatului, patriotului, și voi șic dībaciului discurs al onor. d. Stolojan, cineva să aibă curagiul să ia cuvēntul astāđi (aplaude). Onor. d. Stolojan ne a declarat, că vorbesce nu ca reprezentant nici chiar al unei fracțiuni din Camera, ci în numele său propriu. Dșea a făcut un studiu, un ideal, care a voit să-l comunice națiunii întregi, studiu, care face onoare parlamentului român (aplaude). Dar, dlor, eu nu știu ce rol joc în această fasă parlamentară. — Nu era de datoria mea să viu, să fac complimente în numele parlamentului onor. d. Stolojan, dar fiind că am vēđut, că cea āntiu voce a parlamentului s'a ridicat cu critică asupra unui discurs, pe care eu l'am admirat, de aceea am socotit să viu să fac eu omagiile mele d-lui Stolojan. — D-lor, onor. d. Stolojan a susșinut, când a luat cuvēntul, că nu eu l'am rugat să facă act de amiciție pentru mine, adresāndu-mi această interpelare. — Aceasta dovedesce că n'a fost, n'a esistat nici o înșelegere între d-lui și minister. — Mai mult de cât atāta, onor. d. Stolojan a venit cu vre-o 4, 5 minute înainte de a 'și anunția interpelarea, și 'mi a spus că vrea să facă o interpelare în cestiunea cutare și cutare, și m'a întrebat că ce am să răspund? și i-am șis d-lui Stolojan, că ce pot să 'și spun mai bine de cât ceea ce a spus contele Kalnoky în delegațiunea maghiară, și domnul Stolojan mi-a obiectat că aceasta s'a spus în delegațiunea maghiară, dar când e cestiune, de ceea ce ne privesce pe noi aici, parlament român? nu trebuie oare să se tracteze cestiunea în parlament român? Atuncea am șis, că, dacă este din punctul acesta de vedere, fā interpelarea. — Înșē d-lor, nu că eu am să viu să dezvolt o politică, și dacă ar fi ca s'o dezvolt, nici n'aș putè se o dezvolt într'un mod foarte larg, așa cum s'a făcut de onor. d-nul Stolojan; fiind că d-lor, vedeți, că mai întâiu guvernul Romāniei este guvernul unui stat mic; el nu poate să facă o politică europeană, căci el nici nu crează evenimentele, nici nu poate provoca, nici nu le poate su-primă; evenimentele vin create de puterile cele mari și ni se impun.

De aceea politica noastră este modestă, fiind-că ne este impusă. Ceea-ce am șis principelui Bismark la întrebarea ce 'mi făcea: că la ce am venit? și ce am să cer? ce cauți și ce vrei să ceri dela Viena și Berlin? — Ceea ce i-am spus este: că un stat mic nu cere și nu caută, fiind că se espune poate să piardă de multe ori și ceea ce are.

Un stat ca al nostru se întāresce cât poate, ca atunci când vor veni evenimentele să șicie să le facă față (aplaude).

D-lor, numai dacă n'ași fi consecințe acestei politice, cred că ar trebui să mă interpelați și să 'mi cereți socoteala, dar cred că cu ajutorul D-voastre tuturor am făcut tot ce s'a putut, cu micile noastre mijloace de a întāri această feară, (Aplause) și cred că vom face din și în și mai mult și că la cel d'ntēi eveniment nu vom fi tiriți fără voia noastră. (Aplause.)

Domnilor deputați, vedeți că asupra acestui punct sūnt cu totul de acord cu onor. interpelator, de și nu mă pot pune în toate pe tērēmul d-sale; dar mai este altceva; pot eu să viu și să mă arunc în dezvoltări mari, să fac discursuri lungi și frumoase, chiar dacă aș avè talent, când vād pe ministrii puterilor mari că sūnt foarte economi în cuvintele lor și spre a face un discurs în asemenea cestiuni trebuie să fie un lord Granville, care de șeci de ani la tribuna Engliterei tratează ast-fel de cestiuni, sau un ministru

*). Veđi Nr. 131.

ca acela al afacerilor străine din Italia, care este un vechiu profesor de drept internațional și care poate să ocupe tribuna oare întregi și să fie sigur de dānsul că nu va șcapa o frasă, care să fie rău interpretată sau să fie interpretată alt-fel de cât era în ideia oratorului. De aceea să nu vè așteptați ca ministrii d-v. în cestiuni de asemenea natură să vie să vè facă discursuri lungi, în care ar putè șice un cuvēnt mai mult decât ceea ce ar fi voit să spună sau că d-v. să dați unor cuvinte ale noastre o semnificare alt de cât ceea ce a fost intențiunea noastră, — puteți aplauda cuvintele unui orator, care vorbesce în numele său propriu și puteți chia prin aplausele d-voastră să dați ori ce interpretare cuvintelor acelu orator, fără ca prin aceasta să se aducă cea mai mică atingere relațiunilor țerei noastre cu celelalte, dar aplaudānd cuvintele unui minisiru și prin aceste aplause dānd interpretări, cari să fie rēu vēđute de streini, puteți să faceți cel mai mare rēu țerei noastre. Ați vēđut că o singură espresiune, sub cuvēnt, care s'a tradus sub pretext în limba franceșă, câtā greutate ne a adus.

Ați vēđut că în fața statuei lui Stefan cel Mare, care a fost cel mai vechiu amic al Austriei, s'au șis cuvinte la banchet și fiind că, cel banchet era quasi oficial, cuvintele acele, cari s'au spus într'un moment de entusiasmi patriotic, câte dificultăți ne a atras? De aceea șic că aceste evenimente, unul în care eu sūnt culpabil și în cel-lalt este culpabil entusiasmul din fața statuei lui Stefan cel Mare, trebuie să ne fie de lecțiune, ca să fim foarte sobri și mai economi în cuvinte chiar de cât ministrii puterilor mari.

Mē întrebați, de ce regele nostru a dat pe la Viena, când s'a întors dela Berlin? Este un fapt istoric și sūnt dator să v' dau compt de el. În călătoria mea la bāi am avut o întālnire cu o persoană din societatea cea mare austriacă și vorbeam cu acel domn despre șpiritul de rea voiuță al Austriei contra noastră. Îi vorbiam despre istoria lui Stefan cel Mare, îi vorbiam despre întārirea Bucuresciului... și apropo de această 'mi șicea: ce fel, Austria! toată Germania este în contra d-voastră, fiindcă vè crede că voiți să treceți sau Dunărea, sau Carpații ca să aprindeți focul, și d-voastră știți, că Germania este pentru pace, și aprindānd focul acolo, cine șic dacă el nare să se întāndă în toată Europa! Și când esplicam, și am venit la fortificațiunea Bucurescilor, cea persoană 'mi a șis: Ce fel? D-voastră ați votat de-o dată 500 milioane franci pentru fortificarea Bucurescilor... Eu îi am răspuns, că sūnt 500 milioane cărāmiđi, ear nu lei (Ilaritate). Atunci el mi-a șis: apoi D-voastră stricați, fiind că nici D-voastră, nici regale D-voastre nu mai călătoriți prin Europa și vorbesce în comptul D-voastră numai cei, ce voesc să vè denigrez.

E, d-lor n'a trecut 4—5 șile și regele a primit invitațiunea, ca să meargă la Berlin pentru botezul nepotului împēratului Germaniei, eu am comunicat atunci colegului meu dela esterne, că insist din toate puterile mele ca regele să meargă la aceea invitațiune, pentru ca să vadă că nici regele, nici țeara, nici noi, n'am inebunit, nu ne am perdit instinctul de conservațiune, pentru ca noi să voim rēșboiul. E, d-lor, putea să treacă regele pela poștile Vienei fără să se oprească acolo? Era e cestiune de bună cuviință și pentru aceasta trebuia să vină radicali, ca d. Iepurescu să șic, că s'a dus regele acolo, ca să schimbe sau să dea cutare sau cutare lucru, Cestiunea Dunārei.

Șicți că s'a șis că regele a fost la Berlin și Viena, că dāndu-se coroana regală, el a dat Dunārea. E, d-lor a venit la mine — nu voesc să pronunț numele acelora, cari nu sūnt de față — a venit chiar la mine, la minister, cineva și 'mi a șis: a dat Dunārea, și îi am răspuns: eu știu că n'a dat, și știu, că Regele este mai tare în cestiunea Dunārei, nu de cât mine, de cât chiar domnul Iepurescu. (Aplause.)

Karina intră în mijlocul unei mișcări de curiositate. Paliditatea și bētrāneșele ei premature, privirea ei mirată, mersul ei nesigur și pripit, causeră la început mai multă milă decât simpatie. Înșē, vēđēnd atāta lume, ea se redresă și se îmbārbātă, fisonomia sa luă o espresiune de entusiasmi și de energie. Ea desbrācase de sub hainele sale de țerană biata haină sură, zdreanța aceea prețioasă, cu care n'adurmea nici când și pērul ei alb ca zāpada ținut drept în sus de nesce cordițe de lână roșie, îi dādu un aer oare care de sibilă antică.

Ea se apropiā de preot, și fără a aștepta, să o întrebe ea 'i șise:

— Pārinte și amic a nefericiților, tu cunosci pe Karina Boetsoi; tu șci, că sufletul ei nu este nici vinovat, nici înșelător. Ea te întreabă, pentru ce sună clopotul în castelul nou; și ce îi vei spune, ea va crede.

— Clopotul sună moartea, rēșpuns preotul; urechile tale nu teau înșelat. Eu știu Karino, că tu pāstrești de multă vreme un secret. Acum poți vorbi, și doară te poți vindeca; baronul Olaus nu mai este!

— Eu am știut-o, șise ea; marele iarl mi-a apărut ađi-noapte. El mi-a șis: „Eu mă duc pentru totdeauna...“ și eu am simșit reinviind sufletul meu. Acuma am să vorbesce, de oare

moștenitorii însă (trebuie totdeauna scoși din banda aceasta miserabilă contele Nora și fiul său) declarară că ei cer ascultarea Karinei Boetsoi; ei vor fi aflat, cine șicie de unde că femeia aceasta trăiesce încă și că ea este smintită. Pentru ei ar fi fost o cauză de a refuza; și maiorul se temea mult de în-fășogărea ei și se grābi a spune, că ea este bolnavă și șede foarte departe. O voce dură deși binevoitoare, îl intrerupse: era vocea dannemanului Joe Boetsoi.

— De ce să șicem ceva ce nu este, domnule maior? esclamă bravul om. Karina Boetsoi nu este nici așa bolnavă nici așa departe precum cređi. Ea a durmit aici, și de oare-ce a odichnit, șpiritul ei este așa limpede ca al tēu. Nu te teme de Karina Boetsoi. Adevērat că șermanul suflet a suferit, mai cu seamă din șiva când, a trebuit să se despartă de copil: însă, dacă ea spune lucrurile ce noi nu le pricepem, capul ei pentru aceasta nu este mai puțin bun și voința ei mai puțin sigură; căci nimenea nu i-a putut scoate secretul său, nici chiar eu, care am cunoscut copilul și care tocmai acum aflu numele său și istoria sa pentru prima dată în viața mea. O femeie, care șicie păstra un secret, nu este femeie ca alta, și când vorbesce, trebuie să cređi ce spune.

Apoi, deschidēnd ușa odāiei pāzitorului el șise.

— Vino, soro, este lipsă de tine.

Astăzi nu mai era nimic de dat și nimic de luat, și prin urmare aceste schimburi și aceste concesii nu se face de cât numai în imaginațiunea înfocaților patrioți, cari ridică patriotismul la o înălțime, așa precum dicea eroul J. Jacques Roussau din „Nouvelles Héloïse” — aceasta sub Ludovic al XV — că în Paris se ridică virtutea așa de sus, în cât nimeni se n-o atingă și se fie toți o apă. E tot așa și la noi, unii voiesc să ridice patriotismul așa de sus, în cât nimeni se n-o atingă și se fie toți o apă. (aplaude) Tractatul era făcut, sfârșit, noi protestaserăm din toate puterile noastre și chiar aceasta a făcut pe mulți, să creadă că suntem în ajun nu de a face o nebunie, căci d-lor, dacă m'ar fi bănuț pe mine și pe țeara mea de o nebunie, care pleacă dintr'un sentiment exaltat de patriotism, aceasta nu m'ar fi umilit; ar fi fost o nebuie, o imprudență, dar nu un act care să mă umilească; și deveni însă instrumentul unei alte puteri, aceasta ar fi tot ce poate fi mai degradator. (aplaude.) Nu cred că ne a putut lua cineva așa de nebuni, în cât se fi crezut că am voit a trece Dunărea sau Carpații, însă am fi fost crezuți de avangardă și atunci am ținut că trebuie să lămurim o dată această chestiune și să arătăm Europei, că suntem numai noi și nimeni alt cineva (aplaude).

D-lor, eu poate că n'ași fi dat avisul meu Suveranului ca să treacă și prin Viena, dacă ași fi cunoscut desvoltările teoretice făcute de d. interpelator... Dar cu această ocaziune mi aduc aminte, că bietul St. Girardin, unul din vechii mei profesori și unul din cei mai sinceri amici ai României, mi dicea, când am plecat din Paris, ca să mă reîntorc în țeară, în urma esilului: eu vă povățuiesc să lăsați ideile republicane, fiind că regalitatea are viață în Europa, și fiind că onor. d. Ianoli vorbea adineoara de parlamentul englez, l rog să cetească memoriile și scrisorile fute principele Albert și doctorul Stokman și se va convinge că, chiar în Anglia, regina cea mai constituțională, cea mai adorată, are o mare înfrigurare în afacerile statului.

Și se nu credeți că cuvintele asigurătoare, pe care le dă Regele Carol în Europa, rămân fără efect, mai cu seamă că a început Europa să se convingă, și erau mai deunăzi nesce oameni foarte învățați, diariști distinși, francezi și alții, cari au trecut pe aci și era o descoperire pentru d'nsii când au văzut că regele Carol s'a identificat cu țeara. Europa astăzi și puterile mari știu aceasta și un cuvânt din partea Regelui ar pute să le turbure, cum poate să le linișcească.

D-lor, mă întrebați și m'ați întrebat, dar dta ce căutați acolo mai cu seamă fără permisiunea Parlamentului? Apoi dlor, m'am dus înaintea Regelui la Breslau și fiind-că atunci mai toți ministrii și regele erau afară din țeară și fiind-că nu voiam, ca guvernul să nu fie bine reprezentat în țeară, m'am întors înapoi în loc de a mă duce ear la băi, aceasta a făcut pe unii diplomați să creadă, că nu suntem atât de pacinici și atât de independenți în acțiunile noastre și nu eram atât de deslegați de ori ce angajamente anterioare și atunci a voit să vadă și pe reprezentantul nu numai al Regelui, dar și pe al D-v. fiind-că primul ministru în ori ce Stat constituțional reprezintă Parlamentul.

Și ca atare a voit să mă vadă principele de Bismark și comitele Kalnoky, și a voit să vadă, dacă este o rezervă din partea cuiva sau nu.

Eată de ce m'am dus la Viena și la Gastein, și mi permit să fac și eu nițică indiscrețiune și să spu că totdeauna am spus curat, ce am avut de ținut și n'am înșelat pe nimeni și aceasta mi a recunoscut-o însuși Împăratul Alexandru II și mi fac o datorie să declar aci ceea ce am declarat pe toate tonurile tuturor oamenilor celor mai însemnați ai Rusiei că împăratul Alexandru II era mai presus de cât cele una sută milioane ruși, nu numai prin pozițiunea sa de împărat, dar și prin înălțimea simțimentelor sale și împăratul Alexandru II a ținut aceluia, cari i spunea că Bră-

tianu este cel mai mare inamic al Rusiei: — Se poate, dar nici o dată nu mă voi opri de al stima căci Brătianu nici odată n'a căutat să mă înșele — și aceasta a fost când m'am dus să mi iau ziua bună dela Majestatea Sa, când am plecat dela Plevna. Atunci, când am intrat în curte, unde era cuartirul Majestății Sale împăratului, m'au încongiurat oamenii de stat ai Rusiei, cari erau și imi au ținut: pentru numele lui Dumnezeu, spune ce vrei, fiind că știi că împăratul este timid și noi pledăm cauza domnia-voastre pe lângă el. Vedeți că Plevna a căluzit, acum o să se facă pace, ei bine spuneți ce avantaje cereți? te rugăm din toate puterile noastre, dacă ești român bun, cere împăratului tot ce ai pe inimă. Eu le am mulțumit, am cerut audiență și am intrat la împărat; când eram să es atunci am ținut: Majestate, am să vă fac și eu o rugăciune. Împăratul a ținut: Bine, spune. Mi ai ținut și mi ai repetat de mai multe ori, că de acum înainte va fi o amiciție eternă între poporul rus și poporul român. — Împăratul a ținut: așa este! Ei bine, vă rog, Majestate recomandați aceasta moștenitorului vostru. — (Aplause.) La aceste cuvinte împăratul mi-a arătat o medalie românească, ce o purta pe pieptul său; atunci am eșit și am ținut celor ce erau afară; Vedeți că am fost expeditiv. Ce ai cerut? N'am cerut nimic, le am răspuns. Cât timp împăratul Rusiei a fost în România cu trei, patru sute de mii de oameni nici odată, nici cătră nimeni altul nu a atins chestiunea Basarabiei.

Negreșit avea pudoare, și ceilalți vocau să mă împingă pe mine, ca să-i cer ceva, pentru ca să aibă și Majestatea Sea curagiul să ceară.

Eram dator, dlor, să fac omagiul aceluia împărat martir, țin martir, pentru că l'am văzut în momente dificile la Plevna cu ochii în lacrimi, și ținând, că are o misiune de îndeplinit și că o va îndeplini chiar cu sacrificiul vieții lui; și făcui țin omagiile mele pentru că era un împărat sincer nu era un imperat caceritoriu; — împregiurul lui era alt ceva. Când după aceea am fost la Berlin, în timpul tractatului ce se încheia acolo, și am vorbit în mai multe rânduri cu principele Bismarck, nu mi a vorbit decât de avantajele păcii, fiind prin a ținut: rămâne acum la Dvoastră, să vedeți, dacă voiți pacea sau resbelul — dar să știți că de voiți pacea puteți să înclinați spre alianța noastră, ear dacă voiți resbelul să vă adresați la alții.

Și când m'am dus mai în urmă peste trei ani și am vorbit cu Principele Bismarck am văzut că este consecințe și că doresc tot pacea, l'am găsit în gură tot cu cuvântul: vrem pacea, suntem o ligă de pace, desvoltându-mi pe toate tonurile acest cuvânt, adăugând, că dacă și noi voim pacea putem înclina spre alianța sa, ear dacă voiți resbelul atunci puteți, să vă adresați la alții în altă parte. — Acestea sunt cuvintele, cu cari m'am despărțit dela Berlin și Gastein. — Am crezut că sunt dator dlor să vă spun și dv. aceste cuvinte, fiind că un stat mic, cum ținut d. Stolovan, este dator să vadă și cu ținut tot, ce se petrece în Europa, și să își conducă toate interesele sale astfel cât să nu se poticnească ca să nu se compromită.

M'a mai întrebat d. Stolovan în chestiunea secundară a tratatului de comerț. — Dlor, cu comitele Kalnoky am vorbit în această chestiune și mi a spus că speră că am ajuns în starea aceea de încredere, cu care se putem trata și discuta în libertate această chestiune fără să avem teamă de alte bănueli și îngrijiri, fără să ne preocupăm de alta decât de a protege fie-care interesele noastre.

Ma mai întrebat ceva d. Ianoli, dar nu-mi aduc aminte despre ce.

D. Ianoli. Am întrebat, domnule ministru dacă înclinarea noastră cătră unele puteri nu ne ar pute aduce o răceală către altele?...

D. prin ministru. Dlor, eu am luat de maximă cuvintele repetate de două ori de Principele Bismarck, care a

ținut: sunt pentru pace și ori cine va provoca resbelul va face invasiuni, vom fi inamici lui. (Aplause prelungite.)

Se cere închiderea discuției.

D. Iepurescu o combate.

Punându-se la vot închiderea discuției se primesce și se trece la ordinea zilei.

Se suspendă ședința pentru 10 minute.

La redeschiderea d. Cernătescu propune ca ordinea zilei a Camerei să se publice, în Monitor, pentru ca să se știe ce are să se trateze la Cameră în fie-care zi.

Se votează apoi legea, prin care se acordă împământenirea dlui Edmond Dobis.

Se ea în considerațiune legea, prin care se acordă împământenirea cu dispensa de stagiul dlui Cristian, Elenberger, farmacist din Bacău, punându-se însă la vot legea în total, rezultatul scrutiniului se declară nul ne mai fiind adunarea în numer.

Ședința se ridică la 4 oare anunțându-se cea viitoare pentru ați, 31 Octomvre. „Telegraful.”

Varietăți.

* (Cercetare în contra unui episcop.) Aflăm din Lugos (Banat), că în contra episcopului gr. cat. român de acolo, Victor Mihali, s'a făcut arătare atât la guvern cât și la cura papală pentru diferite transgresiuni canonice. În urma acestor arătări s'a introdus cercetare strictă în contra episcopului sus amintit.

* (Producțiune musicală.) Societatea română de cântări și muzică din Caransebeș aranjează cu concursul dlui I. Scherff, Sâmbătă în 12/24 Noemvre în sala cea mare dela „Pomul verde” Producțiunea ordinară.

Programă.

1. Dumitrescu. Mers ostășesc.
2. A. Braun. Cu dor.
3. G. Dima. a) Codrul verde, b) Sequidila, c) Dor de resbunare. } cântece, cântate de Nicolae Popovici acomp. Dl I. Scherff.
4. Alecsandrescu. Tătarul.
5. Humpel. Ziua triumfală.
6. G. Dima. Fântâna cu trei izvoare, quartet duplu mist și piano.
7. Flechtenmacher. Tata moș pentru Solo, chor și piano.

Începutul la 8 oare seara.

După producțiune joc.

Membrii reuniunii au intrare liberă, nemembrii solvesc de persoană 60 cr., de familie 1 fl, 20 cr.

* (Academia română) a ținut Vineri la 4/16 Noemvre ședință publică. Dl Dr. Felix a dat seamă despre espozițiunea de igienă din Berlin în 1883. P. S. Sa episcopul Melchisedec a cetit dare de seamă despre scrierile lui Grigorie Șamblac. Dl Gr. G. Tocilescu a cetit o relațiune asupra nouelor săpături făcute la Turnul Adam Clissi. Academia a primit, ca dar din partea văduvei repausatului profesor dela scoala de agricultură Angelescu, toată biblioteca sa științifică, compusă din 500 volume, bogat legate.

* (Edmond About la Sinaia) Renumitul scriitor frances Edm. About făcând în toamna aceasta o călătorie în orient, s'a oprit și la Sinaia, unde a fost oaspele regelui și a reginii. D'nsul publică acum impresiunile sale în diariul frances „XIX Siècle” în aceste vorbind despre Sinaia ținut că pă-

ce copilul lacului trebuie să revină. Și pe el l'am văzut în vis!

— Nu ne vorbi de visurile tale, Karino, replică preotul: caută de-ți adună amintirile tale. Dacă vrei să revină spiritul luminei și a linișcei asupra ta din grația Domnului, silesce-te să revii tu însuși la supunere și la umilință; căci eu adeseori ți-am spus, că în delirile tale este trufie și tu pretinzi a ceti în viitor, pre când doară ești incapabilă a spune trecutul.

Karina rămase un moment nemișcată și visătoare apoi ea respunse:

— Dacă bunul preot de la Waldemora, așa blând și așa uman, precum era cel de mai'nainte sôlbatic și crudel, imi poruncește să spun trecutul, eu am să-l spun!

— Eu îți poruncesc și te provoc a-l spune: spune-l cu liniște, și cugetă, că Dumnezeu aude și cumpanesc fie-care din cuvintele tale.

Karina se odihni nițel, apoi ținut:

— Iată-ne în odaia, unde a adurmit pentru totdeauna stăpâna prea iubită!

— Numești tu așa pe Hilda de Waldemora?

— Da, pe ea, ea este văduva bunului iarl și maica copilului numit Cristian, care trebuie să revină în curând să aprindă lumina Crăciunului la

căminul străbunilor săi. Ea a dat viața copilului acestuia la mijlocul lunei lui hoest, aici în patul acesta, unde a murit la sfârșitul lunei lui jul.*) Ea l'a binecuvântat aici, la fereasta aceasta, pe unde a sburat, căci s'a născut cu aripă! Și apoi ea a mințit ținut în gândul ei: „Să mă erte Dumnezeu că-miucid fiul cu cuvântul meu! dară mai bine să trăiască între ângeri decât între oameni”. Apoi a cântat din arfă, și când a murit a ținut: „De ar da Dumnezeu fiului meu o maică!”

Aici Karina, amintindu-și realitatea începu a plânge; apoi i se turburară ideile, și preotul vădând că ea numai pricepe întrebările puse, făcu dannemanului un semn și acesta duse pe sermana proceasă, aruncând asupra adunării o primire de triumf pentru maniera, cu care respunse soru-sa.

— Ce mai voiți? ținut dl Goefle cătră asistenți; nu v'a spus femeia aceasta entusiastică, cu vre-o câteva cuvinte a poesiei sale fărânesci, aceleași lucruri, ce le-a scris Stenson aici cu esactitatea metodică a spiritului său? Și soiul delirilor, în care d'nsa trăiesce, nu sunt dovada suferințelor ce a îndurat pentru aceia, cari atât i-a iubit?

Ocaziunea de a pleda era prea frumoasă ca dl Goefle să se fi putut reține a nu o folosi. El vorbea din inspirație, el resuma în grabă faptele, el isto-

rici o parte a vieții lui Cristian, după ce constatase identitatea prin epistolele lui Manasse cătră Stenson, el lămurii împregiurările romantice a celor două zile tocmai petrecute, și știu așa de bine să inducă convingerea în spirite, încât societatea își uită de oara inaintată și de osteneală, punându-i întrebări, ca să aibă plăcerea de al mai asculta; după aceea fiecare subsemnă procesul verbal al ședinței.

Baronul de Lindenwald făcu o ultimă încercare, fi ațâța curagiul slăbit al moștenitorilor.

— Tot una ținut, sculându-se, căci ușile erau deschise, și fie-cine putea eși liber, noi o să ne dăm sama de aceste ficțiuni ridicule; noi avem să pleddăm!

— Eu consimț, respunse dl Goefle foarte animat, și aștept argumentele fără teamă.

— Eu n'am să pledez, ținut contele de Nora eu sunt convins, și semnez.

— Nici domni aceștia n'au să pledeze, ținut ambasadorul cu intențiune.

— Ba, totuși, replică dl Goefle, dară au se peardă.

— Noi atăcăm validitatea căsătoriei, esclama baronul; Hilda de Blixen a fost catolică! (Va urma.)

*) Jul: Decemvre; Hoest: Septemvre.

atul Peleş e probabil unicul în lume, nu numai din cauza situației și a stilului său, dar fiindcă este opera unui architect încoronat. Interiorul și mobilele sunt de un gust mai mult original, decât clasic, dar în genurile norocite. S'a făcut o adevărată părădeala de lemne, câteva căli și nu din cele mai mici sunt lucrate din sus până în jos, ca un dulap în stilul renașterii. Vorbind despre petrecerea sa în sala de muzică, About scrie cu entuziasm despre modul familiar, cu care societatea petrecea, o tineră româncă cânta din gură; ear mulțimea aplauda ca într'un salon vulgar; de odată regina vede, că o pagină trebuie întoarsă. Majestatea Sa se scoală și se duse să întoarcă paginile cu Augustele Sale mâni. Sărmana etichetă!

* (O deputațiune macedo-română) a cerut dela guvernul din România înființarea unui consulat român în Bitolia (Macedonia).

* (Un oraș sub parapleu.) Doi ingineri germani din Rio-Januiro (America) au făcut propunerea către magistratul cetății Buenos-Ayres (capitala republicii Argentina din America de sud,) că

ei vor construi un parapleu gigantic spre a scuti întreg orașul de apa cea multă, ce'l copleșește în anotimpul ploios. Codoriștea parapleului postat în mijlocul pieței Lorea ar ave ca să se construeze într'o lungime de 1500 de urme, ear, spițele de fer una câte una să aibă o grosime de câte 32 de urme. Lățimea parapleului ar fi de un milion și jumătate urme. Totul ar costa 5,570,000 de dolari. — Oare pregăti-vor apoi și un tioc, în care să bage parapleu, inginer și oraș?

* (Cultură modernă.) O sărmană bătrână de legea noastră se afla la postă spre a trimite o epistolă recomandată fiului său dus în Bosnia spre ași vărșa sângele pentru susținerea păcii. Predând epistola oficialului de postă îi dete totodată și 12 cr.; oficialul îi aruncă cu dispreț și epistola și banii vorbind furios: „Dă mai iute 15 cr, n'o să te aștept atât!“ Biata bătrână spunându-i, că îi dă și atât, numai n'a știut, cât trebuie, eși mahnită până în suflet de purtarea împiegatului de stat!

Astfel ni se prezintă cel mai neînsemnat membru al acelei națiuni, ași la putere, care se laudă a

purta stindardul culturii în Orient. Frumoasă cultură??!!
Un asistent indignat.

Posta Redacțiunii.

Colectanții pentru fericitul în domnul Toma Stăniță cu privire la rectificarea cerută de noi, ne roagă să punem în lista contribuțiilor în locul domnului Simeon Popescu, protopresbiter Sibiuu, pe domnul Simeon Popovici, capelan camp-stru în Sibiuu. Datorința aceasta ni-o împlînim cu multă plăcere, observând că lista publicată de noi corespunde într'ua toată manuscriptului trimis nouă de domnii colectanți.

Loterie.

Sâmbătă 24 Noevre 1883.

Buda: 38 52 55 68 64

Bursa de Viena și Pesta.

Din 24 Noevre n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.90	119.75
Acțiuni de bancă de credit ung.	274.50	835.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	78.75	78.80
Sorți de regularea Tisei	110.10	110.—
Galbin	5.72	5.71
Napoleon	9.59 ¹ / ₂	9.58
London (pe polița de trei luni)	120 50	120.55

Nr. 310.

[610] 3—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Lupșei se publică prin aceasta concurs pe baza „Statutului organic“ §. 63 combinat cu §. 23 punct 5. și a instrucțiunii votate de sinodul arhidieceșan la 13/25 Aprilie 1877, Nr. 191. §. 7.

Reședința fiitorului protopresbiter va fi la locul central al tractului, în comuna Ofenbaia.

Emolumentele împreunate cu acest post protopresbiterial sunt: a) venitele ordinari protopresbiteriali, cari stau din ajutoriul de stat și din tacele, ce încurg pentru ședulele de cunună, pentru vizitarea comunelor tractuali, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiteriale, b) venitele ordinari ale parohiei de clasa a III-a din comuna Ofenbaia, însă numai după ce va deveni aceasta vacantă, fiind de present definitiv ocupată.

La postul acesta pot concurge bărbați apți și bine meritați pe terenul bisericesc și scolar, în special aceia: cari după o pregătire cel puțin de 8 clase gimnasiale sau reale, cu testimoniu de maturitate, au terminat studiile teologice la vre-unul din institutele metropoliei noastre, și au susținut cu succes bun esamenul riguros de calificățiune; sau cari după pregătirea indicată mai sus au terminat studiile teologice la vre un institut ortodox afară de metropolia noastră, dar apoi au depus esamenul de calificățiune înaintea comisiunii esaminătoare a consistoriului arhidieceșan.

Pot însă concurge și fără testimoniu de calificățiune profesorii de teologie și preoții chirotoniți înainte de introducerea esamenelor de calificățiune, dacă în celelalte au calificățiunea prescrisă de mai sus.

În mod excepțional mai pot concurge și fără prescrierea calificățiune gimnasiale acei administratori protopresbiteriali, cari din privire la aplicabilitatea lor, la zelul și acuratețea manifestată în administrarea protopresbiteratului, vor ave dela consistoriul arhidieceșan (plenary) specială îndreptățire la acest concurs.

Cei ce voiesc a concurge la acest post, au a-și așterne suplicile de concurs la Veneratul consistoriu arhidieceșan în Sibiuu în restimp de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs în foaia „Telegraful Român“ alăturând câte o tabelă de calificățiune, care se conțină date esacte și speciale în următoarele rubrici: numele, caracterul (rangul bisericesc) și locuința concurrentului, anii etății, (anul, luna, și ziua născerii); studiile pregătitoare afară de cele teologice (anul, locul și categoria acelor, esamen de maturitate, doctorat și altele; studiile pregătitoare teologice (anul, locul acelor și esamenul de calificățiune); serviciile de până acum pe terenul biseri-

cesc (timpul, locul și categoria acelor); în fine cunoștința limbilor și alte reflecțiuni. Datele din această tabelă sunt de a se întări cu documente, cari să se accludă în original, precum; carte de botez, testimonii scolastice și de maturitate, testimonii teologice și de calificățiune, atestate de servii bisericesci și eventualmente toate altfel de recomandări.

Ofenbaia, 17 Septembrie 1883.

Comitetul protopresbiterial gr. or. al tractului Lupșei.

Ioan Danciu m. p., Petru Gosia m. p.
președ. comit. protop. notar

Fructificarea depunerilor.

La institutul subsemnat se primesc depuneri cu 5% interese. La depuneri mai mari interesele și modalitățile ridicării depunerii se pot stabili după învoiala reciprocă. Contribuțiunea de stat dela interesele depunerilor o plătesc institutele.

Depunerile făcute până astăzi cu 5¹/₂% se vor fructifica dela 1 Ianuarie 1884 cu 5% cu excepțiunea acelor, a căror ridicare este până astăzi anunțată, căci fructificarea acestora se continuă cu 5¹/₂% până la ziua, în care espiră termenul înscențat.

Sibiuu; 26 Noevre 1883.

[618] 1—2

„Albina“

Institut de credit și de economii.

Hotelul București în Brașov

(până acum Neuriehrer S. de present Rosenkranz A.) cu chilii curate și elegant de tot nou aranjate dela flor. 1 în sus, Sală mare pentru ospătărit, Bucătăria bună, Telegraph electric. La gară comunicațiune per Omnibus. Oficiul postal în aceleși edificii. grajduri mari și largi, serviciul celerat.

[619] 1—3 Adalbert Rosenkranz,
hotelic r.

Renumitul

„ANTIRHEUMATICON“

a lui Dr în medicină Franz Heller pentru întrebuițare înternă, este unicul și cel mai sigur mijloc radical, care vindecă imediat și pentru totdeauna toate morburile de reumatism.

Prețul 1 fl. v. a. cu îndrumare de întrebuițare.

Depozit de vânzare la [607] 2—3
I. Csáky, Mediaș. (Transilvania.)

Nr. 5381 — 1883 civ.

[560] 2—3

Publicațiune.

Din partea subscrisului tribunal se aduce la cunoștință publică, că în afacerea segregărei hotarului și a regulării de presiune în fosta comună urbană Mica (Mikefalva) pentru investigațiunea în privința permisibilității acesteia se va ține zi de pertractare la 9 Ianuarie, 1884 după ameași la 3 oare în comuna Mica la casa judeului.

La aceasta se citează foștii domni urbanali și foștii iobagi — urbères — cu observarea, că absența lor nu va împedea ținerea pertractării, și că esmplarele petițiilor se pot consulta la antistiașia comună sau la acest tribunal regesc.

Pertractarea de investigație o va face judele emis Székely Miklos.
Din ședința tribunalului regesc din Elisabetopol, din 12 Noevre 1883.

Nagy Lajos, m. p., Butak m. p.,
president. notar.

Adam Hölle,

croitoriu

în Sibiuu, Piața mare Nr. 5

și permite a aduce la cunoștința publicului de aici și cel strein că și în sezonul acesta și a provădit prăvălia sa, care există de mai mult timp, cu cea mai bună

materie de postav și lână,

aleasă propriu din fabricele cele mai renumite, și sunt în plăcuta poziție a presta ori ce comande pentru haine bărbătesci în modul prompt și cel mai solid.

Spre orientare.

[612] 2

Un rând întreg de haine bărbătesci dela 15 până la 34 fl. Palton dela 15 până la 24 fl. Palton de carne dela 18 până la 36 fl.

Toate aceste din materie de calitate cea mai bună.

Contând la spriginul binevoitor al patronilor mei, stau bun pentru serviciul solid și real.

Cancelaria NEGRUTIU în Gherla

deschide abonament pe anul 1884 la următoarele diare, cari apar în propria redacțiune și edițiune:

AMICUL FAMILIEI.

Diariu beletristic și enciclopedic-literariu — cu ilustrațiuni.

Va eși regulat în 1|13-a și 15|27-a și a fie-cărei lune în numeri câte de 2—3 coale; — și va publica: *novele, poezii, romanuri, aventuri picante, impresiuni de călătorie, studii sociale*, — *articlii scientifici* mai ales din sfera economiei și a igienei de casă, — *sciri din lumea mare* — cu preferință acelea, cari interesează mai de aproape societatea românească, — *principii de viață și notițe de petrecere* — *Fie-care număr va fi bogat și frumos ilustrat*. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg va fi numai 4 fl., pre 1/2 an 2 fl., pre 1/4 de an 1 fl. v. a. — Pentru România pre anul întreg 10 franci — lei — plătibili în bilete de bancă ori în timbre postali.

PREOTUL ROMÂN.

Diari bisericesc, scolastic și literar.

Va eși regulat în 1-a și 16-a și (c. n.) a fie-cărei luni, în numeri câte de 1¹/₂—2¹/₄ coale și va publica: *articlii din sfera tuturor științelor teologice* — tractate dogmatice, istorice, juridice, morali, pastorali, dar mai ales rituali, — *predice* pre dumineci, sârbători și diferite ocațiuni, mai ales pentru ocațiuni funebrale, precum și *schită de predici*, și ori ce amenunte aplicabili în predici, *catechese* și alte *învățătură pentru popor*, — *tractate pedagogice, didactice*, — *studii și recensțiuni literare*, — *sciri din sfera bisericească, scolastică și literară*. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg va fi 4 fl., pre 1/2 an 2 fl., pre 1/4 an 1 fl. — pentru România pre anul întreg 10 franci — lei — plătibili în bilete de bancă ori în timbre postali

CĂRȚILE SĂTEANULUI ROMÂN.

Pentru toate trebuințele poporului român.

Va eși în fie-care lună câte una carte de 1—1¹/₂ coală; — și va publica: *novele populare, istorioare, fabule, poezii, și anecdote, proverbiu și alte amenunte de învățătură și petrecere*, — *cunoștințe de economie, industrie, igienă ș. a.*, — *sciri din lumea mare* mai ales acelea, cari mai de aproape ating pre poporul nostru. — Prețul de prenumerațiune pre un an întreg, va fi numai 1 fl. v. a., pentru România 2 franci 50 bani — plătibili în timbre postali.

Toate aceste trei diare de odată abonate costau pre anul întreg numai 8 fl. v. a., pentru România 20 franci — lei.

Acia, cari vor abona toate trei diarele sau baremi 2 din ele, vor primi gratis patru portrete frumoase până cel mult în 1 Maiu 1884; la din contră vor ave dreptul de a-și pretinde să li se răsplătească prețul de abonament deja solvit. — Afară de aceea abonantii diarelor noastre își pot procura cu prețul de jumătate toate scrierile aparute în edițiunea ori proprietatea noastră.

— Numeri de probă se trimite gratis ori cui. —

Colectanții primesc în semn de gratificațiune tot al cincilea exemplariu în natură ori în bani.

A se adresa la: Cancelaria Negrutiu în Gherla — Szamosujvár — unde se mai află de vânzare:

Nu me uita. Versuri pentru ocațiuni funebrale — urmate de iertăciuni, epitafia ș. a. — Prețul 50 cr.

Poesii de V. R. Buticescu. Prețul redus (din 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Istoria pentru începutul Românilor în Dacia scrisă de Petru Maioru. Edițiunea a treia întocmită prin societatea universitară „Petru Maioru“ din Budapesta. Numai câteva esemplare.) Prețul 2 fl.

Poesii de T. V. Pacatiuanu. Prețul 1 fl., — edițiune de lux 2 fl.

Calendarie pre anul 1884. Amicul poporului — en 50 cr.

Noul Calendar de casă cu 30 cr. și alte, mulțime de opuri.

[620] 1—5